

Kjære menighet.

Først vil jeg takke for fine dager sammen med dere her i Fyllingsdalen. Jeg har blitt kjent med en engasjert menighet og en flott stab, og har hatt mange gode samtaler. Her i Fyllingsdalen skjer det mye som vi kan være stolte av. Og jeg er glad for at visitasen kom akkurat nå, for menigheten er i en ny og spennende fase.

Fyllingsdalen er en dal i forandring. Den hadde sin tid som ny drabantby med store barnekull og konfirmantkull. Da det var Ten Sing og stor ungdomsklubb i kirken. Nå er det andre tider med færre barn og flere eldre, og mange begravelser.

Jeg har fått et inntrykk av at mange av aktivitetene i Fyllingsdalen har vært som en «U». Det startet forholdsvis høyt, så har det vært tider hvor det har gått ned. Men nå synes jeg pilene peker oppover igjen.

Det har vært flott å ha blitt kjent med en stab som ikke mimrer om gamle tider, men som tar tak i utfordringene i dag på en god måte. Her skjer det mye. Hver eneste dag er det folk i denne kirken. Jeg fikk være med på babysang med Åpen barnehage. Det er et verdifullt arbeid både for lokalsamfunnet og for menigheten at man slik skaper en diakonal arena for inkludering og fellesskap for barnefamilier. Og det er flott at dere ville holde kontakt med dem gjennom de månedlige familiemiddagene. Disse familiemiddagene er et veldig godt grep, og gir framtid for menigheten.

Etter en visitas skal biskopen gi sine inntrykk, og dette visitasforedraget er blitt til i samarbeid med kirkefagsjef Tore Skjæveland, og etter samtale med prost Anne Mathilde Klare. Og dette er hennes første visitas i det nye Bergensdalen prosti. Så det har vært spennende for henne, og for oss.

Fyllingsdalen er en kirke med kort vei og lav terskel inn i kirken. Til åpen barnehage, til familiemiddag, og til sommerfest. Samtidig ser det ut til å være en litt lengre vei og en høyere terskel inn til gudstjenesten. Derfor er det bra at dere arbeider bevisst med gudstjenesten, og prøver ulike gudstjenester for å få nye grupper. Dere har et aktivt gudstjenesteutvalg, og dere har mange frivillige som er med som kirkeverter og medliturger. Også har dere noe som ikke veldig mange menigheter har, nemlig dere har en responsgruppe som ved noen gudstjenester evaluerer gudstjenestene, og som snakker med prest, kantor og de andre medvirkende etterpå. Det er et veldig godt grep som ikke mange menigheter har tatt, og jeg synes det er fint.

Så vil jeg si takk til alle som er med og bidrar til gode gudstjenester gjennom ulike tjenester. Både gjennom sang og musikk, med kirkecaffe og praktiske oppgaver. Målet må være å lage så gode gudstjenester at dere tørr og invitere flere med dere. For gudstjenesten er det viktigste

menigheten driver med. Da ærer vi Gud når vi samles i Hans navn. Og der får vi styrket vår tro gjennom forkynnelsen, gjennom nattverden, og fellesskapet. Og derfor vil jeg oppfordre dere som er her i dag til å gå regelmessig på gudstjeneste. Få gode gudstjenestevaner, for din egen skyld, og for Guds skyld.

Jeg har fått inntrykk av at Fyllingsdalen er en menighet som vil noe. Dere har et menighetsutviklingsprosjekt sammen med NMS som retter fokus mot vekst i lokalmenigheten. Det vil jeg rose dere for. Dere klarer å involvere mange i det prosjektet. Utfordringen nå er å sørge for at denne gode prosessen fortsetter, også med et nytt menighetsråd til høsten. Også vil jeg oppfordre mange til å stille til valg til menighetsrådet, og drive en iherdig valgkamp. Menighetsrådene er viktige.

Så vet vi at denne kirken snart kommer til å bli stengt et års tid fordi «det renner strømmen av nåde», eller i hvert fall vann ovenfra. Det må jeg si er ganske kritisk. Det er andre gang man må gå løs på dette taket. Det kan bli en krevende tid. Men forandring kan også bety nye muligheter til å være kreative, og finne grep for å fortsette den gode menighetsutviklingsprosessen. Enten det skjer gjennom smågrupper eller kurs, eller andre former for menighetssamlinger som dere utvikler når dere ikke kan være akkurat her.

En god frukt av dette samarbeidet med NMS er at dere har lederkurs for ungdom. Mange fjorårskonfirmanter er med på det. Lederkurset hadde 8 deltakere, og det er bra selv om det ikke er et så høyt tall i seg selv, så tilsvarer 8 stykker 20 prosent av konfirmantkullet. Og til det sier jeg «bravo». En slik andel på lederkurs er det ikke alle som får til.

Så har dere også et bredere ungdomstilbud med åpent hus i kirken. Det er bra. Riktignok har oppmøtet variert, men nå når dere har lederkurs har dere en kjerne med ungdommer å gå utfra, og det har fungert godt. Og siste gang da leirkursdeltakerne inviterte med venner, kom det mange. Men her trengs det også voksne frivillige som kan være med, så ungdommen ikke står alene med ansvaret.

Når det gjelder trosopplæringen, så er den på godt spor. Men selv om dere har gode planer og arrangementer, så har det vært dårlig påmelding på flere av disse. Og det har ikke vært lett å få frivillige med. Målet er jo at alle årskull skal kunne inviteres hvert år, noe dere må holde fast på. Jeg vil gi dere ros for at dere har tatt kreative grep, og nå har dere begynt å tenke trosopplæring for ulike aldersgrupper sammen med familiemiddag og åpen barnehage. Dere tar altså tak i de tingene som fungerer og knytter trosopplæringen sammen med det.

Så var sommerfesten i fjor en stor suksess med god deltakelse, og viser at gode ideer virker. Det er viktig med trosopplæringen at det ikke blir hull i trosopplæringsplanen, men at dere etter hvert har et fungerende tilbud til alle årsklasser.

Når det gjelder diakoni så skjer det mye godt i Fyllingsdalen. Dere har både Treffstedet for eldre på Spectrum ved Oasen, i samarbeid med Sælen. Og dere har besøkstjeneste i tillegg til at det er regelmessige andakter ved sykehjemmene, og noen ganger andakt med nattverd.

I en menighet som Fyllingsdalen er det sosiale behov. Og jeg tenker det er naturlig at denne menigheten bør skaffe seg en diakon. I hvert fall ønske seg en diakon og arbeide for å få en diakonstilling. Dere må tenke i den retningen, og legge til rette for det, samtidig som dere må være klar over at det kan være et stykke vei å gå. Det som trengs først er at dere utarbeider en realistisk, men også framtidsrettet diakoniplan som både beskriver den diakonien som dere driver nå, og fremtidige utfordringer i lokalsamfunnet som dere ser komme. Når den planen foreligger, nå som menighetsrådet har tanker om at den skal være klar til sommeren, er det klokt å sette ned et diakoniutvalg som kan følge opp denne planen og bidra til å skaffe frivillige medarbeidere til diakonien. Men hvis dere så en gang skal få en diakonstilling, så må dere få på plass en økonomi. For dere må nok regne med den kommer nok ikke givende, men den må bli et spleiselag. Og det bringer oss over til givertjenesten.

Vi skal være glad for alle de midler vi får fra stat og kommune. Men vi må i mye større grad lære oss som kirke å tenke slik kirker tenker over hele verden. Vi må skaffe oss egne midler ved at medlemmene bidrar gjennom en givertjeneste. Dere samler inn penger allerede gjennom loppemarked og offer, og dere har en givertjeneste. Men den kan bli vesentlig større. Prøv å tenke også utenfor den tradisjonelle menighetskjernen. Jeg tror at mange vil bidra til et godt diakonalt arbeid, og et tilbud til barn og unge. Og derfor må givertjenesten være spisset inn slik at man kan gi direkte til det arbeidet som man har syn for. Bergen kirkelige fellelsråd, BKF, vil hjelpe dere med de tekniske utfordringene, og tilrettelegge for en satsing på givertjeneste, og det er jeg takknemlig for.

Når det gjelder økonomi er det slik at denne menigheten er styrtrik, men pengene sitter i medlemmenes lommer. For mange, ikke for alle, men for mange vil det være slik at et månedlig bidrag på en autogiro på noen hundrelapper ikke vil merkes vesentlig. Pengene rusler stille og pent ut fra konto. Men menigheten vil merke det. Og diakonien vil merke det. Også må prestene forkynne fram givergleden.

Noen ord om kirkemusikken. Den er viktig, og betyr veldig mye for gudstjenesteopplevelsen, slik vi har hørt det og sett det også i dag. Det er flott at dere har barnegospel og prosjektkor, og i dag har vi også sett et konfirmantkor i fri dressur. Kanskje ligger det her en spire til et nytt liv for ten sing.

Til slutt vil jeg få lov til å takke for en god visitas med mange gode møter. Takk til alle som har vært med å gjøre i stand. Ikke minst, staben, prestene og administrasjonsleder skal ha takk for god tilrettelegging. Takk også for en opplysende og innholdsrik visitasmelding. Jeg takker

deg også prost, Anne-Mathilde. Det gikk fint på denne første visitasen din. Du har vært med hele tiden, og du følger opp Fyllingsdalen når jeg som biskop ikke er her, og det er jo som regel slik at jeg ikke er her. Men prosten er i nærheten.

Til slutt vil jeg gi noen utfordringer til dere som oppsummerer denne visitasen, og om et år vil jeg få en melding fra menighetsrådet om hvordan det har gått med disse utfordringene. Og det er 5 utfordringer alt i alt. Og disse utfordringene er ikke noe jeg egentlig har funnet på, men det er noe jeg har tatt ut, både av visitasmeldingen, og ut av de samtalene jeg har hatt med dere.

For det første: Gå regelmessig til gudstjeneste, og styrk arbeidet med å få med flere.

For det andre: Trosopplæringen er på et godt spor, og dere har gjort kreative grep, men det mangler ennå tiltak for noen årsklasser.

For det tredje: Det er behov for et bredere ungdomsarbeid. Det må utvikles videre med både unge og voksne ledere.

For det fjerde: Lag en realistisk og framtidsrettet diakoniplan, og sett ned et diakoniutvalg som kan følge opp dette arbeidet. Start arbeidet fram mot en diakonstilling.

For det femte: Få i gang en målrettet givertjeneste som er spisset nettopp mot diakoni, og barn og unge, og forkynn fram givergleden.

Med disse utfordringene så takker jeg for meg. Og jeg reiser her fra Fyllingsdalen med mange flotte inntrykk fra disse dagene. Jeg er blitt glad i menigheten i Fyllingsdalen, og jeg ønsker Guds velsignelse over menigheten, og over folket som bor her.

Takk skal dere ha!